

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Ölander: 1935-1940 & odaterat : Ep. L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka, Sunne 14.10.1939.

Käraste Valborg.

Nog har jag undrat över att du varit så tyst, men jag trodde bara, att du väntade på besked från Fru Brunius. Inte förr än i går fick jag genom ditt brev veta, att du hade influensa. Jag hoppas innerligt, att du nu är bättre och skall för det första svara på frågor. Varken från Fru Brunius eller Molander har jag hört ett ord. Den frågan står alltså fullt stilla.

Från Marienpool har jag intet hört. Och jag ämnar inte heller göra något. Jag får vänta, tills det kommer brev. Jag orkar ingenting. Jag har varit dålig av reumatism ett par dagar. Det var mitt eget fel. Jag hade ställt upp mitt fönster ^{en natt} och somnade ifrån det ett par timmar. Det var mitt i natten, och jag låg i min säng. Då jag vaknade var rummet iskallt, och jag fick svår reumatisk värk i höften, så att jag inte kunde ta ett steg. Doktorn i Sunne gav mig emellertid en bra medicin, så att nu kan jag åter röra mig. Men krafterna äro ju nedsatta. Jag får oupphörligen brev om inresetillstånd och det kan jag inte ställa med, utan sänder dig i dag ett sådant brev till besvarande, däri jag skyller på min sjukdom. Ett annat brev begär, att jag skall

förskaffa frihet åt en man, som heter Jean Giorno och är fängslad för sin pacifism. Brevet ger inga detaljerade upplysningar. Jag kan alltså ingenting göra, det blir åter igen att skylla på sjukdom. Jag sänder dig min trogna tackramma
hilsning - Din Edna.

dom.

P.S. Jag har haft brev från Baumgarten, som tycks vilja stanna än en tid i Wien. Hon är rätt nöjd med att inte komma åter till mig. Gretl ordnar nog allt till det bästa.

Jag har fått bensin, så att nu kan jag få insprutningar i Sunne. Nu blir jag nog starkare.

Här kommer svar på ett par frågor, som jag förbigått. Jag är ännu för klen att börja grälet med min biograf. Men det vore bra att få tillbaka uppsatsen, så att jag får läsa den än en gång.

Jag blev mycket gripen, då jag i förrgår läste om evakueringen i Helsingfors av gamla och av barn. Man kan ju inte låta bli att tänka på hur det skall bli här hemma. Det är väl att du har Bengtsarvet om nöden skulle tvinga till en flykt från Stockholm. Medan det förra kriget varade, var jag alltid så ängslig för min gamla mamma. Nu är jag ängslig för alla människor och mig själv även. Gud hjälpe oss, så att vi slippa det riktiga kriget.

Tror du att Bonnier ännu är sjuk? Tänk att Hanna Pauli lever och är ute i världen. Jag trodde, att hon var obotlig, då jag såg henne. Hinner ej mer.

Din Selma